

Francesc M. Rotger

Cal el Nadal, als països de llengua anglesa és tradicional la posada en escena de *Peter Pan*, l'obra de James M. Barrie gairebé centenària i que és ja tot un clàssic (la seva versió cinematogràfica més coneguda, en dibuixos animats i a càrrec de la factoria Walt Disney, també ho és). Una altra tradició dins el món del teatre consisteix en celebrar el Cap d'Any a l'escenari, és a dir, programar la funció de manera que hi compregui el moment (diuen que màgic) de les dotze de la mitjanit, que separa oficialment l'any vell de l'any nou: en aquests casos, s'atura la representació (o es fa l'intermedi), es convida els espectadors a una copa de cava i després es segueix.

Per Nadal, a Mallorca feim *Els Reis*. A Palma, ja fa temps que una destacada companyia teatral, Taula Rodona, recuperà l'*Adoració dels Tres Reis d'Orient*, en la versió de Llorenç Moyà, de qui fa poc s'han complit vint anys de la seva mort; cada 6 de gener a migdia, a Ses Voltes, personatges populars de la política, la cultura, el periodisme i altres àmbits de la societat illenca hi interpreten els seus

papers. A diferència de Papà Noel o Santa Claus, els Reis Mags no han tengut massa sort al cinema: em sembla que només han sortit a qualche pel·lícula espanyola de postguerra o, de manera molt breu, a qualche superproducció bíblica. Una altra tradició mallorquina de Nadal és l'estrena de la Companyia Xesc Forteza, aquests dies amb l'espectacle *Millor per s'octubre*.

Enguany, la primera setmana de gener, a Palma, es preveu l'estrena a Ciutat de *Somni d'una nit d'estiu*, versió en català de la comèdia de William Shakespeare que, segons sembla, és la primera coproducció de la història entre mallorquins (l'empresa Teatre Educatiu, que també ha fet la seva pròpia versió de *Peter Pan*) i menorquins (les companyies Groc i La Clota), amb actors i actrius de totes dues illes i de catalans, i direcció d'un altre menorquí, l'exmembre dels Joglars Pitus Fernández. D'aquesta mateixa peça shakespeariana es podrien recordar no tan sols altres posades en escena (la Lindsay Kemp Company, Ur Teatro de Sant Sebastià de manera memorable o els mallorquins del Centre Dramàtic Di

Marco), però també almenys una adaptació cinematogràfica a càrrec de Michael Hoffman, amb Michelle Pfeiffer, Rupert Everett, Kevin Kline i Calista Flockhart, la protagonista de la sèrie de televisió *Ally McBeal* (dins la qual rep prestada, en el doblatge en castellà, la veu de l'actriu Olga Cano, que justament interpreta el paper de Wendy a la versió de *Peter Pan* de la companyia basca Sorgiñak).

I ja que parlem de somnis, acabem parlant de malsons. La jove companyia universitària Morgana Teatre ha presentat fa un parell de setmanes, al Teatre Municipal de Palma, *L'estrany cas del Doktor Jekyll i el senyor Hyde*, ambientant la narració d'Stevenson al Berlín prenazi dels cabarets dels anys vint. Més que teatrals, Jekyll i Hyde han estat força vegades monstres cinematogràfics: com a mínim em consten nou adaptacions, i amb protagonistes com John Barrymore, Fredric March o Spencer Tracy.

Imatge: de la pel·lícula *El sueño de una noche de verano* o de qualsevol dels seus protagonistes: Michelle Pfeiffer, Rupert Everett, Kevin Kline o Calista Flockhart. ■

